TENIS DE MASĂ

Giurgiucă „urcă" și Rethi „coboară"

„Tînărul sportiv romîn Dorin Giurgiucă are cel mai dificil joc de pe continent", declara înaintea începerii „Criteriului european de juniori" cunoscutul antrenor maghiar Juhos. Și, într-adevăr, la Bled, reprezentantul nostru s-a arătat la înălțimea așteptărilor, cucerind primul loc la proba de simplu băieți. El nu a pierdut vreun meci nici în proba pe echipe. Forța lui de joc a constat în marea putere de luptă și de concentrare, în deosebita îndemînare și precizie cu care a executat și a folosit loviturile de topspin. În plus, Giurgiucă a cîștigat multe puncte prin numeroase și felurite servicii false, cu efecte derutante. Cu aceste procedee tehnice bine însușite, Giurgiucă a reușit să iasă victorios în fața unor adversari cunoscuți și din competițiile pentru seniori cum sînt iugoslavii Korpa și Vecko sau cehoslovacul Stepanek. Primul are de altfel printre învinși pe renumitul jucător suedez Tonni Larsson. La Korpa, Giurgiucă a cîștigat în întîlnirea pe echipe și l-a eliminat apoi în semifinala de simplu băieți, după ce cu două tururi mai înainte obținuse victoria și la Stepanek.

Performanța realizată de Giurgiucă este, așa cum s-a mai spus, deosebit de valoroasă și ea ne bucură foarte mult ținînd seama că a fost obținută de un junior, deci un sportiv aflat la primii pași în activitatea competițională și de pregătire. Succesul lui Giurgiucă nu este întîmplător. El reflectă condițiile bune de pregătire pe care le creează sportivilor regimul nostru democrat-popular, arată rezultatele la care se poate ajunge cînd se lucrează metodic, cu perseverență și pasiune. Și în această privință un merit revine fără îndoială și antrenorului emerit F. Paneth, care după Gh. Cobîrzan (1958) și R. Negulescu (1959) a ridicat un alt sportiv în fruntea tinerei generații de jucători nu numai de la noi dar chiar în Europa. Desigur că Giurgiucă și alți tineri ca el mai au multe de învățat pentru a urca noi trepte pe scara ierarhiei celor mai bune valori continentale sau mondiale. Dar cu modestie și muncă neobosită roadele nu vor întîrzia să apară.

Rezultate promițătoare au înregistrat și Iudit Krezsek (a eliminat-o pe cîștigătoarea de anul trecut a Criteriului, sovietica Rudnova, pierzînd apoi, greu, la finalista Papp), Eleonora Mihalca (a ajuns în sferturi de finală unde a fost învinsă la mare luptă de Luzova), Mariana, Jandrescu și Marius Bodea.

În afara probelor pe echipe și simplu, în cele de dublu, sportivii romîni au avut comportări foarte frumoase, calificîndu-se în toate trei finalele.

Cel de la care se aștepta mai mult și care nu a dat satisfacție a fost Adalbert Rethi. Acest tînăr care joacă de mai multă vreme a avut pînă acum cîtva timp o ascensiune promițătoare. De vreun an însă Rethi nu mai reușește decît să acumuleze înfrîngeri peste înfrîngeri. Explicația? Rethi nu mai se antrenează cu aceeași seriozitate, lipsește nemotivat de la pregătire, joacă plictisit, nu mai ascultă de îndrumările antrenorului său (F. Paneth). Și rezultatele acestor manifestări se văd. Oare cîtă vreme trebuie să treacă pînă ce Rethi își va da seama că drumul pe care a apucat este greșit? Rethi este un element cu perspective și care poate să ne aducă încă multe satisfacții. Este necesar să-și schimbe atitudinea și împreună cu colegii de sport să se pregătească temeinic și permanent.

C. COMARNISCHI

SCRIMĂ

„CUPA OVIDIU"

De curînd a avut loc la Constanța un concurs de scrimă dotat cu „Cupa Ovidiu" la care au participat sportivii de la clubul Farul din localitate și juniorii floretiști ai asociației sportive S.P.C. din București. În clasamentul individual locul I a revenit lui Eva Wasserstrom (SPC) cu trei victorii urmată în ordine de Niculae Dumitrescu (Farul) și Victoria Petrișor (SPC). Cel mai frumos asalt l-a oferit întrecerea dintre N. Dumitrescu și Eva Wasserstrom în care primul a reușit să învingă pe cîștigătoarea concursului cu 5—4.

La echipe, S.P.C. (antrenor Ion Istrate) a dispus cu 9—7 de Farul (antrenor Ion Popescu). Victoriile au fost realizate astfel: pentru S.P.C.: Wasserstrom 3 v., Petrișor 3 v., Sebeșteanu 2 v., Aurel Ștefan 1 v.; pentru Farul: Dumitrescu 3 v., Gheorghe 2 v., Urechescu 2 victorii.

Acțiunea de ridicare a tinerilor scrimeri inițiată de clubul Farul din Constanța și asociația sportivă S.P.C. din București poate fi urmată și de alte cluburi și asociații sportive.

WIMBLEDON 1962

Trebuie să mărturisesc că plecînd împreună cu Ion Țiriac spre Wimbledon, eram oarecum emoționat. De-a lungul anilor am susținut zeci și zeci de partide pe numeroase terenuri din țară și de peste hotare. De data aceasta mi se oferea însă pentru prima oară prilejul să urmăresc întrecerile vestitelor campionate internaționale de tenis de la Wimbledon, considerate un campionat mondial neoficial, a cărui primă ediție datează din anul... 1877! Aici la Wimbledon au evoluat în decursul atîtor ani cele mai renumite „rachete" ale lumii: Tilden, Borotra, Cochet, Fred Perry, Donald Budge, Kramer, Gonzales, Hood, Fraser. Cine urma să cucerească această ediție? La aceasta mă gîndeam cînd, fiind deasupra Londrei, am avut primul „contact" vizual cu terenurile de tenis de la Wimbledon. Apoi, imediat după sosirea și instalarea noastră la hotel, primul drum l-am făcut la terenuri. În număr de 16, ele sînt acoperite cu o iarbă tunsă scurt. Jocul pe aceste terenuri se deosebește radical de cel practicat pe terenurile bătute. Jocul pe iarbă este mult mai rapid, alunecarea este aproape imposibilă, de aceea sportivii trebuie să alerge cu pași mărunți și repezi. De asemenea și săritura mingii este cu totul alta. De aceasta m-am convins în zilele cît am urmărit turneul de la Wimbledon. Tot cu acest prilej am constatat că fără a cunoaște principiile tenisului modern, nu este posibil să faci față în arena internațională.

Despre ce este vorba? Și Rod Laver, cîștigătorul actualei ediții, și Emerson, Neale și John Fraser, Mulligan, Karen Susman, Vera Sukova, Margaret Smith, Ann Haydon au servicii puternice, cunosc reloviturile, voleul, smeciul, loviturile liftate, „tăiate" sau plate, pe care le combină cu o deosebită îndemînare. Urmărind evoluția celor mai bune jucătoare, aveam uneori impresia că asist la partide desfășurate între bărbați. Atît de puternice erau loviturile folosite!

Trecînd la concursul propriu-zis, voi arăta că tenismanii australieni, americani și englezi s-au dovedit superiori celorlalți. Cauza? Obișnuința pe care o au de a juca pe terenuri cu iarbă, spre deosebire de jucătorii europeni care nu au această posibilitate. Pe continent nu există astfel de terenuri. Cum spuneam, jocul este foarte rapid datorită și tendinței majorității protagoniștilor de a încheia acțiunile cu lovituri decisive, la fileu. Nu am văzut mai mult de 5—6 schimburi de mingi. La noi, deseori, Bosch, C. Năstase, Mărmureanu, Popovici fac peste 20—25 de schimburi. Tenisul modern presupune cunoașterea și stăpînirea perfectă a tuturor procedeelor tehnice dublate de o pregătire fizică multilaterală temeinică. Atenție deci, Țiriac!

O frumoasă comportare au avut reprezentanții U.R.S.S. Tinerii jucători sovietici Leyus și Lihaciov au trecut primul tur, iar în proba de consolare, Leyus a ocupat locul 5. Jucătoarea Dmitrieva a fost eliminată cu multă dificultate (2-1) de semifinalista probei, renumita tenismană braziliană Maria Bueno, cîștigătoare a două ediții a Wimbledonului. Juniorii Bakșeeva și Metreveli s-au clasat în finalele probelor de juniori, Bakșeeva obținînd victoria și în finală. Tenismanii sovietici au culeș aprecierile unanime ale cunoscătorilor în materie, demonstrînd că tenisul din U.R.S.S. se află într-un evident progres și va avea de spus un cuvînt greu în viitoarele întîlniri internaționale. Menționez că sportivii sovietici au făcut timp de două săptămîni antrenamente pe terenurile cu iarbă din Anglia și s-au pregătit și acasă pe un teren de fotbal cu gazon.

O puternică impresie a făcut cehoslovaca Vera Sukova, finalista probei de simplu femei. Ea a eliminat pe rînd jucătoare renumite ca australianca Lehane, englezoaica Mortimer (cîștigătoarea ediției 1961), braziliana Bueno, Darlene Hard (S.U.A.), pierzînd foarte greu în finală la Karen Susman (S.U.A.). Nu a lipsit mult ca Sukova să cîștige și ultima partidă, însă un accident stupid (cu o seară înainte ea a alunecat pe scările hotelului și a suferit o entorsă) a împiedicat-o să-și apere șansele la valoarea ei reală. Totuși, Sukova, făcînd un mare efort de voință a reușit să opună o rezistență dîrză și să piardă foarte greu. De altfel, Vera Sukova a fost deseori aplaudată pentru frumoasa sa comportare.

Wimbledon 1962 a oferit și o serie de surprize. Așa bunăoară, Margaret Smith (Australia) socotită ca cea mai bună jucătoare din lume și favorita probei de simplu femei a fost eliminată din primul tur de Moffit (S.U.A.), după ce a condus cu 5-2 și a avut trei meciboluri în setul decisiv. De asemenea, americanul Mc. Kinley a fost înfrînt de al șaptelea jucător din Anglia, iar italianul Pietrangeli a fost scos din cursă de englezul Mills. Pietrangeli a avut 2-1 la seturi, 5-2 și 40-13 în următorul.

Am lăsat special la urmă aprecierile privind comportarea campionului nostru Ion Țiriac, eliminat după cum se știe, în turul I de germanul Bungert, cu care se întîlnise și în Cupa Davis. Se poate spune că față de ultimele lui evoluții de la Roland Garros și Hanovra, Țiriac a jucat ceva mai bine la Wimbledon. Totuși, nici pe departe nu putem fi mulțumiți de comportarea lui. El este încă deficitar la loviturile de serviciu, returul de serviciu, voleurile. Totodată, Țiriac nu folosește într-o măsură mai mare efectele, o gamă de lovituri mai variată. Urmărind executarea procedeelor tehnice de către cele mai cunoscute „rachete" prezente la Wimbledon mi-am dat seama că jucătorii noștri fruntași au încă multe lipsuri în ceea ce privește tehnica loviturilor de servici, la retururi, voleuri, smeciuri. De aceea va trebui ca antrenorii și jucătorii să lucreze cu eforturi sporite, mai metodic și cu seriozitate, pentru a aduce îmbunătățirile necesare și o dată cu ele și progresul tenisului romînesc să fie mai evident. Numai cîte un rezultat favorabil izolat nu poate rezolva problema ridicării acestui sport la nivelul celor mai avansate, la cerințele tenisului internațional.

În încheiere aș vrea să relev cîteva aspecte, caracteristice sportului capitalist. Este adevărat, de pildă, că jocurile au fost urmărite de numeroși spectatori: 25.000 pe zi. Numărul amatorilor de tenis și deci al prezumptivilor spectatori este însă mult mai mare, dar prețurile de intrare, de-a dreptul exorbitante, de 5 lire biletul, au limitat accesul.

Printre spectatorii Wimbledonului s-a găsit și binecunoscutul proprietar al circului care îi poartă și numele, Jack Kramer. Deși spunea că a venit doar pentru a comenta jocurile, el s-a ocupat mai mult cu racolarea de noi „numere" pentru circul său. Astfel, el a oferit lui Rod Laver, suma de 25.000 de lire sterline ca să treacă la profesionism. Laver a refuzat însă. Poate că socotea suma prea mică...

GH. VIZIRU
maestru emerit al sportului
secretar general al F.R.T.

Insemnări

BASCHET

Săptămîna viitoare, finalele juniorilor și junioarelor

Săptămîna viitoare, cele mai valoroase echipe de juniori și junioare ale țării își dispută titlurile de campioane ale țării. Fără îndoială, un eveniment deosebit, așteptat cu multă nerăbdare de tinerii baschetbaliști aflați în întrecere încă din primăvară. Formațiile care s-au dovedit cele mai bune în etapele anterioare și care vor avea cinstea să se întreacă pentru cucerirea campionatului republican, sînt următoarele: BAIEȚI: Clubul sportiv școlar Cluj, Clubul sportiv școlar Banatul Timișoara, Clubul sportiv școlar București, S.S.E. Satu Mare, S.S.E. Piatra Neamț, S.S.E. Ploiești, S.S.E. 1 București și Unirea Mediaș; FETE: Clubul sportiv școlar Luceafărul Brașov, Clubul sportiv școlar București, Speranța Galați, S. S. E. Gheorghieni, Clubul sportiv școlar Cluj, S.S.E. Oradea și Progresul București.

Finalele se vor desfășura între 26—29 iulie la Galați (băieții) și la Brașov (fetele), după următorul sistem: cele opt echipe sînt împărțite în două grupe de cîte patru, care joacă între ele sistem turneu (numai tur). Apoi, formațiile clasate pe locurile întîi în serii își dispută locurile 1—2 în clasamentul general, cele clasate pe locurile doi în serii se întîlnesc pentru locurile 3—4 ș.a.m.d.

Vorwärts Leipzig — selecționata Tg. Mureș: 47-46 (24-23)

TG. MUREȘ 19 *(prin telefon)*. Continuîndu-și turneul în țara noastră, echipa campioană a R.D. Germane, *Vorwärts Leipzig*, a evoluat joi în localitate, în compania unei selecționate a orașului. Meciul a plăcut, ambele echipe prestînd un joc rapid și spectaculos. Victoria a revenit la limită echipei germane cu scorul de 47—46 (24—23). Baschetbaliștii de la Vorwärts au dovedit mai multă precizie în aruncările de la semidistanță, remarcîndu-se în mod special *Flau* și *Pleitz*. De reținut că în repriza secundă jucătorii mureșeni au condus la un moment dat cu 9 puncte, dar au fost egalați și întrecuți în final.

În partida de juniori, victoria a revenit de asemenea echipei Vorwärts, care a învins selecționata locală cu scorul de 51—37 (16—14). Simbătă, *Vorwärts* va susține un nou joc în compania echipei *Știința Tg. Mureș*.

V. KADAR, coresp.

LOVITURA DE PEDEAPSĂ

„La balul de simbătă seara"

...În iarna lui 1957 sportivii din Roman primeau un dar pe care orice iubitor al sportului nu-l poate primi decît cu mare bucurie. Se dădea în folosință o cochetă sală de sport. Am putea spune, o „Floreasca" în miniatură. O sală de sport cu vestiare și cabine pentru echipament, cu un parchet nounouț unde se putea juca de acum handbal, baschet și volei. Atleții, popicarii sau fotbaliștii aveau unde să-și desăvîrșească pregătirea în zilele friguroase de iarnă. Și cum e și firesc, în asemenea împrejurări, fiecare își făurea vise. Unii poate că se gîndeau la performanțele concetățenilor lor, atleții fruntași, Rodica Voroneanu și Vasile Florea, pe care le și vedeau întrecute. Alții erau cu gîndul la popicari, cu cîțiva ani în urmă campioni republicani, sau la tinerii care făceau primii pași spre măiestria sportivă. Aveau deacum condiții optime de pregătire și deci puteau visa la cele mai mari succese.

Numai că alții au visat cu totul altceva. „Sala de sport e tocmai potrivită pentru baluri", și-au spus ei. Au visat probabil că în sală în loc de micile haltere pentru pregătirea fizică să fie aduse baterii cu „Cotnar", că pe parchetul lucios în loc să alerge spre coșuri baschetbaliștii, e mai nimerit să alerge spre mese ospătarul cu tava încărcată cu mititei. Și aceste vise, din păcate, au devenit realitate!! Au început... balurile. Au fost stabilite de atunci și recorduri. Dar nu la 3000 m obstacole sau la aruncarea discului. Ci la becuri și geamuri sparte. Aproape toate ușile sînt fără clanțe și broaște, parchetul e rupt sau putrezit de attea hore, sîrbe și... baterii de vin.

La 11 iulie sala de sport din Roman se transformase în... centru de desfacere a vinului. Din „motive tehnice" se amînase balul din simbăta precedentă și marfa trebuia vîndută. La 24 de ore de la epuizarea ultimei picături de vin, în holul de la intrare mirosul de băutură persista. Aveam impresia că ne aflăm la vreo cramă și nu în sala de sport a Sfatului popular al orașului Roman.

Oare să se fi uitat la Roman scopul pentru care a fost construită sala? Cînd s-a dat în folosință această construcție care costă sute de mii de lei s-a întocmit chiar un regulament de folosire. Au semnat Sfatul popular și consiliul UCFS Roman. Acest regulament l-am găsit pe jos, în vestiare, călcat în picioare. Era călcat precum conținutul lui în care se avusese grijă să se treacă cîndva: „sala să fie folosită pentru antrenamente și competiții sportive", „se interzice organizarea altor acțiuni", „nu este permisă intrarea cu pantofi de stradă pe parchet" etc. Vise...

Vise? Poate! Și totuși cineva trebuie readus la... realitate. În primul rînd secția de gospodărie a Sfatului popular. Fiindcă ce am văzut de sport în nici un caz nu-i... gospodărie.

C. ALEXE

— Bine, de ce în sala de sport? Ce legătură are sportul cu balul?
— Cum n-are? Păi, handBAL, fotBAL!!!

TURISM

Noi prieteni ai drumeției

În dorința de a da posibilitate unui număr cît mai mare de tineri și vîrstnici să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și util, consiliul asociației sportive Sănătatea Cimpulung Muscel a căutat să organizeze diferite excursii. Surprinzător însă, nu se ivea nici un amator. Astfel că la 10 excursii au participat doar cîte doi oameni. Și aceștia erau... aceiași: doctorii Victor Popa și Gabriel Plopeanu. În zadar au încercat cei doi pasionați excursioniști să-i convingă și pe alți salariați să vină să „guste" aerul proaspăt al munților. Lor li s-au mai adăugat doar 3—4 dintre... membrii lor de familie. Consiliul asociației și cei doi pasionați turiști nu s-au descurajat. Au discutat cu fiecare om în parte. Toți se gîndeau la excursii, însă nimeni nu se încumeta să pornească la drum.

Iată însă că celor doi medici le-a venit o idee. Dr. Gabriel Plopeanu are o bogată colecție de diafilme colorate reprezentînd locurile pitorești din țară și din împrejurimile orașului. „Ce-ar fi să prezentăm salariaților noștri, sub formă de proiecție, imaginile care redau frumusețile patriei noastre?" Și iată-i pe cei doi medici lucrînd la materialul ce urma să-l expună în fața tovarășilor lor de muncă. După ce au selecționat diafilmele, au afișat anunțuri la intrarea în spital și la policlinică: „În sala de ședințe a policlinicii de adulți va avea loc o conferință pe tema „Să ne cunoaștem orașul și împrejurimile", urmată de proiecții". Peisajele prezentate, ca și explicațiile date de dr. Popa au făcut ca mulți dintre auditori să nu mai stea pe gînduri și să meargă personal să vadă frumusețile proiectate pe micul ecran. După conferință, 25 de persoane s-au prezentat la dr. Popa și i-au propus o excursie pe munte, care de altfel a și fost organizată imediat. Drumul pe munte a fost destul de lung, dar nimeni nu s-a plîns de oboseală. Dimpotrivă, tuturor le-a făcut plăcere, le-a creat bună dispoziție. În zilele următoare excursioniștii povesteau cu pasiune despre peripețiile drumului, arătau colegilor lor fotografiile făcute pe munte. Și astfel alți tineri și vîrstnici au fost atrași în excursii. De unde pînă acum consiliul asociației nu știa ce metodă să mai folosească pentru a mobiliza salariații în excursii, acum are o altă problemă de rezolvat: cum să găsească cît mai multe mijloace de transport pentru marele număr de salariați care vor să meargă în diferitele excursii săptămînale.

VIOREL POPESCU — coresp.